

Αυτός είναι ο Τζακ. Είναι πολύ ήσυχος.

Αυτή είναι η οικογένεια του Τζακ. Κάνουν όλοι τους ΠΟΛΛΗ ΦΑΣΑΡΙΑ. Στην πραγματικότητα, κάνουν τόση φασαρία που κανένας δε φαίνεται να ακούει τον Τζακ.

λα-λα-λα-λα!

σουσουσου!

σου-σου!

ου-ου!

κι-κι-ρι-κουουου!

Μουουουουου!

κι-ου!

σου-σου!

ουουουουουου!

“Αναρωτιέμαι αν έστω και ένας άκουσε ότι θα πάω στο βουνό”
σκέφτηκε ο Τζακ. “Ελπίζω κάποιος να με άκουσε”
και ξεκίνησε μόνος του με μοναδική συντροφιά
τον Τσέστερ, τον καλύτερό του φίλο.

Προχώρησε ίσια, πάνω, ψηλά στη βουνοπλαγιά.

Πέρασε τον στάβλο.
Περπάτησε μέσα από
τα βοσκοτόπια.
Πήδηξε πάνω από
τον κελαρυστό, ορμητικό,
μικρό καταρράκτη.

Ου Ου Αου ουουουου ουουου

Ου Ου Αου ουουουου ουουου ουουου

Ου Ου Αου ουουουου ουουου ουουου

Έτσι, όλοι μαζί ούρλιαξαν σαν λύκοι.